

тенденциите на времето (шпионски сюжети от студената война) или се е повлиял от собствения си юношеско-романтичен вкус към киноизкуството? А може би наистина вече не е имал емоционална енергия да работи по сюжета на „Тютюн“, както сам признава при завършването на втората редакция на романа. Необходимо му е време да се отдалечи от своето произведение и отново да се върне към него.

Последните по дата документи в музея, свързани с филма „Тютюн“, са от 20 април 1959 г. Първият е анекс към стария договор от 1954 г., с който се възлага преработката на сценария за първа серия на филма на Димитър Димов и Никола Корабов в срок до 1 май същата година. Вторият е нов договор, в който Студията за игрални филми възлага на същите двама автори написването на сценарий за втора серия в срок до края на годината. Този сценарий го няма в музея. Него можем да видим на екрана. Премиерата на филма „Тютюн“ е на 5 ноември 1962 година.

Преди двадесет години, при първата ми среща и разговор с Никола Корабов, го попитах как от този сценарен хаос са успели да направят един от най-хубавите български филми. Той ми отговори, че всеки е направил това, което владее най-добре. Димитър Димов е подготвил само диалозите.

Режисьор и съсценарист, Никола Корабов изгражда сюжета на филма, придържайки се плътно до романа, а Димитър Димов предлага диалозите почти непроменени.

И резултатът е налице – един сюжет в две художествени произведения, всяко със своите изразни средства, постигнало върха в своя жанр.